

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 261277 /04.05.2022 г.

гр. София

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-10 състав,
в заседание при закрити врати на първи февруари две хиляди двадесет и
първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЦВЕТА ЖЕЛЯЗКОВА

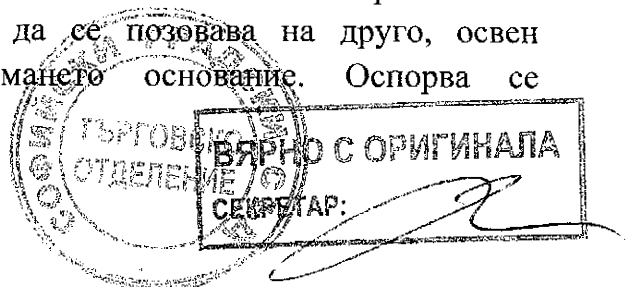
при секретаря **Анелия Груева**, като разгледа докладваното от съдията т.
дело № **1500** по описа за **2020** година, за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 692 от ТЗ.

По делото е подадено възражение, вх. номер 360411/03.11.2021 г.
от Емко ООД, ЕИК 040474262, срещу обявения на 01.11.2021 г. в
ТРРЮЛНЦ по партидата на Кемира ООД (н) ЕИК 131443831 Списък на
неприетите вземания на кредиторите на Кемира ООД (н), предявени по реда
на чл. 688, ал.1 от ТЗ, съставен от временния синдик Веселин Георгиев.

Във възражението срещу включването на три предявени вземания
на Емко ООД в списъка с неприетите вземания е посочено, че и трите
вземания са предявени като възникнали на основание чл. 74 от ЗЗД,
евентуално като вземания по чл. 59 от ЗЗД. Твърди се, че кредиторът с
неприети вземания е извършил плащането на задълженията на дружеството в
несъстоятелност при наличие на легитимен интерес – тъй като кредиторът
Държавата, представляван от НАП е предявил искове по чл. 216 от ДОПК за
прогласяване на недействително по отношение на фиска на разпоредителни
сделки, по които краен получател е Емко ООД. Поддържа се, че
задълженията на длъжника в несъстоятелност не са установени с краен акт.
Поради това и е неприложимо условието по чл.180, ал.1, т.1 от ДОПК за
предварително писмено съгласие на длъжника. Независимо от това се
представя декларация – съгласие от страна на длъжника.

Синдикът изразява становище за неоснователност на възражението.
Оспорва се възможността кредиторът да се позовава на друго, освен
заявеното при предявяване на вземането основание. Оспорва се

приложимостта на чл. 74 от ЗЗД, доколкото се касае за специалната хипотеза на чл. 180 от ДОПК.

Длъжникът изразява становище за основателност на възражението. Сочи се, че са налице основанията по чл. 180 от ДОПК, тъй като със съгласието на длъжника са погасени публични задължения на Кемира ООД (н) към фиска. Твърди се, че щом е предвидена възможността да се погаси безспорно вземане, то може да се погаси и оспорено вземане.

Съдът като обсъди доводите на страните и материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 260490/04.12.2020 г. на СГС, VI-10 състав е обявил неплатежоспособността на „Кемира“ ООД, ЕИК 131443831, гр. София, бул. Витоша 146, офис 24 и определя начална дата на неплатежоспособността – 31.12.2017 година, открил производство по несъстоятелност, на основание чл.630, ал.1 от ТЗ, по отношение на „Кемира“ ООД, ЕИК 131443831, гр. София, бул. Витоша 146, офис 24 и назначил за временен синдик на „Кемира“ ООД, ЕИК 131443831, гр. София, бул. Витоша 146, офис 24 Елвира Гроник Танчева, адрес: гр.София, ул.”Княз Борис I” №71.

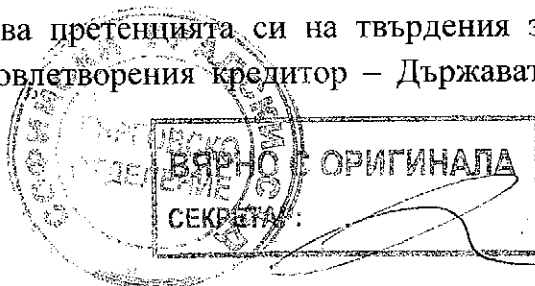
На 17.05.2021 г. Емко ООД предявява следните вземания:

1. вземане на дружеството, в размер на 491 185,60 лева – с основание суброгация в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на главница по РА 22002217003813-091-001/30.08.2018 г., частично изменен и частично потвърден е Решение № 1784/19.11.2018 г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, със законната лихва от датата на плащането - 09.04.2021 година;

2. Вземане в размер на 491 185, 60 лв. - по силата на встъпване /суброгация/ в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на лихви по Ревизионен акт № 22002217003813-091- 001/30.08.2018 г., частично изменен и частично потвърден с решение № 1784/19.11.2018 г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, със законната лихва от датата на плащането - 21.04.2021 г.;

3. Вземане в размер на 0,80 лв. /осемдесет стотинки/ по силата на встъпване /суброгация/ в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на главница и лихва за задължителна осигурителна вноска към УПФ, съгласно подадена от длъжника по реда на КСО декларация образец 6 с вх. № 22250021300600551 за месец януари 2013 г., със законната лихва от датата на плащането - 09.04.2021 г.;

Възразият кредитор основава претенцията си на твърдения за настъпила суброгация в правата на удовлетворения кредитор – Държавата

чрез НАП за определени в невлезли в сила актове публични задължения, като се сочи, че възразилият кредитор е имал правен интерес да изпълни чуждо задължение, тъй като НАП е предявила искове по чл. 216 от ДОПК срещу длъжника и възразилия кредитор, с предмет прогласяване на относителна недействителност спрямо НАП на определени сделки. Чрез плащането се целяло да бъде „делегитимирана“ НАП като надлежен ищец по иска по чл. 216 от ДОПК и Емко ООД да се суброгира в правата на удовлетворения вискател Държавата чрез НАП. Евентуално, ако се приеме, че не са били налице за суброгация, се претендират посочените суми като платени без основание.

На 01.11.2021 г. по партидата на „Кемира“ ООД, ЕИК 131443831 е обявен списък на неприетите вземания на кредиторите по чл. 688, ал.1 от ТЗ, с което посочените вземания са включени в списък с неприети вземания.

Подадено е възражение, вх. номер 360411/03.11.2021 г. на Емко ООД, ЕИК 040474262, срещу списъка, с който в списъка с неприети вземания са включени:

1. вземане на дружеството, в размер на 491 185,60 лева – с основание суброгация в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на главница по РА 22002217003813-091-001/30.08.2018 г., частично изменен и частично потвърден е Решение № 1784/19.11.2018 г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, със законната лихва от датата на плащането - 09.04.2021 година;
2. Вземане в размер на 491 185, 60 лв. - по силата на встъпване /суброгация/ в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на лихви по Ревизионен акт № 22002217003813-091- 001/30.08.2018 г., частично изменен и частично потвърден с решение № 1784/19.11.2018 г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, със законната лихва от датата на плащането - 21.04.2021 г.;
3. Вземане в размер на 0,80 лв. /осемдесет стотинки/ по силата на встъпване /суброгация/ в правата на удовлетворения кредитор НАП в резултат на плащане на главница и лихва за задължителна осигурителна вноска към УПФ, съгласно подадена от длъжника по реда на КСО декларация образец б с вх. № 22250021300600551 за месец януари 2013 г., със законната лихва от датата на плащането - 09.04.2021 г.;

Установява се по делото плащане от Емко ООД на сумите от 491 185,60 лева , 499 457,00 лева и 0,80 лева по сметка на ТД на НАП София-град, с посочени основания за плащане – ДРА 22002217003813-091-

за погасяване на свой дълг към длъжника. Регресна отговорност може да възникне във връзка с изпълнение по договор за поръчка, сключен между длъжника и третото лице, при осъществяване на фактическия състав на водена на чужда работа без пълномощие или неоснователно обогатяване на длъжника за сметка на третото лице.

В конкретния случай възразият кредитор, видно от изложените съображения в молбата за предявяване на вземания по чл. 688 от ТЗ извежда правния си интерес да заплати публичните задължения на длъжника в несъстоятелност с прекратяване на друго исково производство, образувано от Държавата чрез НАП по повод обявяване на относително недействителни на определени сделки, по които страни са длъжникът, възразият кредитор и трето лице.

Доколкото се касае за твърдения за погасяване на публични задължения, Съдът намира, че в тази хипотезата разпоредбата на чл. 74 от ЗЗД е неприложима.

Съгласно чл.190, ал.1 от ДОПК публичните вземания са непрехвърлими. Нещо повече, видно от на чл. 190, ал. 2 от ДОПК е уредил непрехвърлимост и на вземания на задължените лица по чл. 128, ал. 1 и на други вземания от надвнесени публични задължения.

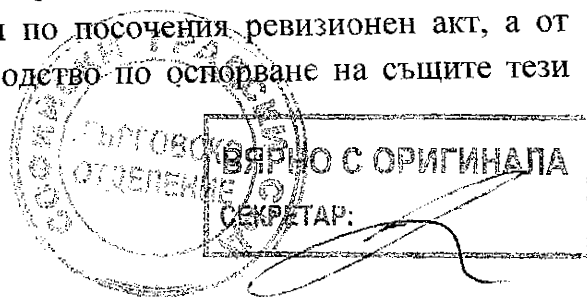
Поради тези ограничения, в чл. 180 от ДОПК са предвидени специални условия, при които трето лице, изпълнило чуждо публично задължение, може да встъпи в правата на Държавата срещу задължението лице, вкл. и обезпеченията и привилегиите.

Съдът намира, че хипотезите на чл. 74 от ЗЗД и чл. 180 от ДОПК се съотнасят като обща към специална, поради което и е недопустимо в конкретната хипотеза за възразия кредитор Емко ООД да се позовава на суброгация при условията на чл. 74 от ЗЗД в правата на Държавата чрез НАП в оспорени публични задължения срещу длъжника Кемира ООД (н).

За пълнота, Съдът намира за необходимо да отбележи следното:

На първо място, Съдът намира, че по делото не се доказва, е с посочените плащания от месец април 2021 г. третото лице – възразил кредитор е погасил задълженията на длъжника към кредитора – НАП.

Емко ООД сочи, че вземането на държавата чрез НАП за посочените публични вземания е оспорено и има висящо производство, като не се твърди, че към датата на приключване на устните състезания по делото, това производство е приключило с окончателен съдебен акт. Нещо повече – от една страна е представено съгласие от страна на длъжника по чл. 180 от ДОПК, което Съдът в случая цени като признание от страна на длъжника за съществуване на публичните вземания по посочения ревизионен акт, а от друга страна, е налице висящо производство по оспорване на същите тези

публични задължения от страна на длъжника, т.е поведение, което противоречи на признаването на тези задължения.

Следователно, не може да се приеме, че е налице приемане на плащането от страна на кредитора, което да е отнесено към конкретно публично задължение на длъжника Кемира ООД (н) и да има погасителен ефект по смисъла на чл. 168 от ДОПК.

В случая не е налице хипотезата на чл. 74 от ЗЗД и поради липса на регресни права на ищеца срещу ответника по повод на които да е извършено плащането – не са изложени съображения в тази насока в молбата за предявяване на вземане.

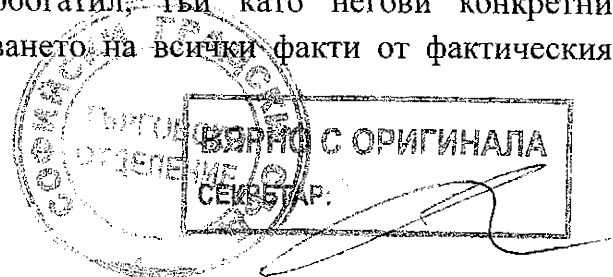
Съдът намира, и че не се доказва, че Емко ООД е имало правен интерес по смисъла на чл. 74 от ЗЗД, за да заплати задължението на длъжника. Аргументите, свързани с прекратяване на друго исково производство, без да са изложени конкретни аргументи по какъв начин това исково производство влияе върху конкретни имуществени интереси на Емко ООД и засяга имуществената му сфера, са неотносими.

Относно евентуалното заявено основание на вземането – вземане по чл. 59 от ЗЗД.

При хипотезата на чл. 59 от ЗЗД неоснователно обогатилия се за сметка на другия дължи да му върне онова, с което се е обогатил, но само до размера на обедняването, тоест дължи се по-малката от двете суми между обедняването и обогатяването. Връзката между обедняването и обогатяването не е причинно-следствена. Обогатяването не е следствие на обедняването и обратното. И обедняването и обогатяването обаче следва да са последица от други общи за двете факти, без да произтичат едно от друго. Размерът на обедняването и обогатяването се решава с оглед на конкретната фактическа обстановка. Вземането на неоснователно обогатяване е изискуемо от момента, в който е настъпило разместването на благата, и от този момент тече погасителната давност.

Съдът намира, че в конкретния случай от събраните по делото доказателства, не може да се приеме, че е налице обогатяване на длъжника, дори и да се приеме, че е налице обедняване на кредитора – същият е превел посочените суми по сметка на НАП, т.е лишил се е от тях.

Не се установява, че НАП е отнесъл получените от Емко ООД суми за погасяване на конкретни задължения на длъжника Кемира ООД (н) (ако бе така, то би била налице хипотезата евентуално на чл. 180 от ДОПК), съответно, че длъжникът се е обогатил, тъй като негови конкретни задължения са погасени. Установяването на всички факти от фактическия

състав на неоснователното обогатяване на чл. 59 от ЗЗД бе в тежест на възразилия кредитор, който не ангажира доказателства.

Поради това и второто основание на предявеното вземане е недоказано и възражението следва да бъде оставено без уважение и в тази си част.

Водим от горното, СГС, VI - 10 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение, вх. номер 360411/03.11.2021 г. от Емко ООД, ЕИК 040474262, срещу обявения на 01.11.2021 г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на Кемира ООД (н) ЕИК 131443831 Списък на неприетите вземания на кредиторите на Кемира ООД (н), предявени по реда на чл. 688, ал.1 от ТЗ, съставен от временния синдик Веселин Георгиев.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението на основание чл.692, ал.5 от ТЗ да се обяви в Търговския регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл.634в, ал.1 от ТЗ на Софийски градски съд.

Препис от определението да се изпрати на синдика и на длъжника.

СЪДИЯ:

